

Maite Carranza - Irene Iborra

ELS
SET
CAVERNÍCOLES

CONTRA LES PINTURES DEL DIABLE

Estrella Polar

ELS
SET
CAVERNÍCOLES

CONTRA LES PINTURES DEL DIABLE

Maite Carranza - Irene Iborra

Estrella Polar

Estrella Polar
Col·lecció Els set cavernícoles

© del text: Maite Carranza i Irene Iborra, 2015
© de les il·lustracions de coberta i interior: Iosu Mitxelena, 2015
© Editorial Planeta, S.A.
© de les característiques d'aquesta edició: Grup Editorial 62, s.l.u.,
Estrella Polar, Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat

Disseny de la coberta i maquetació: Kim Amate

Primera edició: setembre del 2015

ISBN: 978-84-9057-981-7
Dipòsit legal: B. 16.571-2015
Imprès per Egedsa
Impreso en España — *Printed in Spain*

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre és cent per cent lliure de clor i està qualificat com a paper ecològic.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

ÍNDEX

1. Un lleó a la cova — 11
2. Vull ser caçador — 15
3. La pintura del diable — 23
4. La Baba no se'n refia — 31
5. Un xàfec inesperat — 37
6. Vint-i-tres bisons — 45
7. Remenat — 53
8. On som? — 61
9. La cova del diable — 69
10. El diable no és el que sembla — 79
11. L'Ursus i la Neandi — 83
12. La pintura del valor! — 89
13. Dibuixos a la paret — 97
14. El retrat de Gallestarrufat — 103
15. Les pintures rupestres — 109
16. Remenat d'espàrrecs i bolets — 117

UN LLEÓ A LA COVA

TUM, TUM, TUM
TUM, TUM, TUM

El Cromi es va despertar esverat. Què era aquell soroll? Va mirar al seu voltant, però tot era **fosc**. Arrecerats al costat de la seva roca preferida, els seus amics, el Kakatu, el Roco, l'Orgúllia, l'Ululú i la Baba, dormien com un soc sense adonar-se de res. I els seus pares? On eren?

TUM, TUM, TUM
TUM, TUM, TUM

El Cromi va sortir de quatre grapes de la cova disposat a descobrir què passava.

Què era aquell soroll? Un bisó refredat?

TUM TUM, TUM
TUM TUM, TUM

Les siluetes d'uns dansaires ballaven a la llum de la lluna.

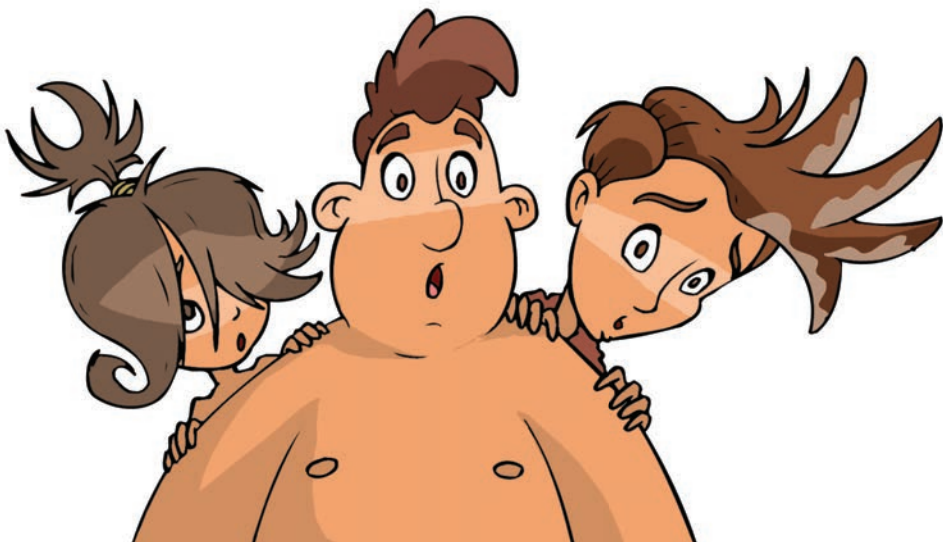
TUM TUM, TUM
TUM TUM, TUM

El Kakatu, la Baba i el Roco, badallant, el van seguir.

—**QUÈ ÉS AIXÒ?** —va xiuxiuejar el Kakatu amb cara de por.

—Em sembla que és la **cerimònia de la caça** —va contestar en veu baixa el Cromi.

—Atrau els flis-flos, els esperits dels animals, m'ho va explicar el meu pare —va afegir la petita Baba.

—Han vist l’Ullalgroc, el lleó cavernícola, rondant la cova —va confessar el Cromi—. Potser volen caçar-lo.

—**MIREU!** Porten la cara pintada —va dir l’**Orgúllia**, la més gran, que també s’havia despertat.

—És per espantar els animals?
—va preguntar el Roco, creient que era un malson.

—És la pintura del valor. Si et pintes la cara amb aquesta pintura, pots enfrontar-te a un mamut tot sol —va explicar el Cromi.

—**UAAAAAUUUU!**

Els nens fitaven els caçadors, embadocats.

—**PER UN GRAPAT DE BORINOTS!** —va exclamar el Cromi entusiasmat—. Jo seré caçador, em posaré una cinta amb ullals de lleó al front i seré **invencible!**

I va començar a fer salts imitant la dansa de la caça.

Tot d'una, al Kakatu se li va posar el tupè de punta i va començar a tremolar com una fulla moguda pel vent. Assenyalava alguna cosa amb el braç just darrere seu.

—Un lle... Un lle... **UN LLEÓ!**

Al fons de la cova es van encendre dues ninetes groguenques voltades d'una crinera arrissada i un pelatge espès.

—L'Ullalgroc!

—**CAMPi QUI PUGui!**

—va cridar l'Orgúllia.

VULL SER CAÇADOR

—**ESTAMPIDA DE CAVERNÍCOLEEEES!**

—va cridar el Cromi.

I va esclatar el caos.

—**AAAAH! UUUUH! OOOOOOH!**

El Roco va trepitjar el Kakatu, el Kakatu va ensopegar amb l'Orgúllia, l'Orgúllia va fer la traveta a la Baba, i tots quatre van caure sobre el Cromi.

—**AUXILI!** —van cridar tots cinc entortolligats i fets un embolic de braços i cames.

El Cromi, sota els seus quatre amics, va aixecar el cap com va poder i es va adonar del seu error.

—És la meva **mare**, mussols curts de vista!

Efectivament, la Croma, la mare del Cromi, estava ajupida buscant els seus estris de caça. Portava la

cara pintada de color vermell ocre, duia els cabells esbullats i estava coberta per una pell de **lleó caver-nícola**. En posar-se dreta va descobrir els nens, fets un garbuix a terra, que se la miraven escagarrinats.

—Vaja, cinc cadells mandrosos. Au, aixequieu-vos de terra que l'embruteu. Nosaltres ens en anem a caçar.

El Cromi no s'ho va pensar dues vegades.

—Jo vinc a caçar amb vosaltres.

El Roco i l'Orgúllia s'hi van afegir.

—I jo!

—I jo!

—Els nens no podeu anar a caçar —els va interrompre el Cromi, el pare del Cromi—. Sou petits, porucs i no teniu **punteria** amb la fona.

El Cromi es va avançar, va agafar la fona de la seva mare i va llançar un pedrot enlaire.

—Jo sí! Mira.

Però la pedra va caure... just a sobre del peu del Roco.

—**Aiiii!** —es va queixar el Roco, saltant a peu coix—. Mico camacurt!

—El salt del **gran gripau!** —va fer broma l'Orgúllia.

El pare del Cromi es va acomiadar del seu fill i li va tustar el cap.

—Encara has de llançar moltes pedres, per ser un caçador.

La Croma va fer un petó al Cromi.

—Encara has d'aprendre a guanyar-te la **pintura del valor**.

Però un cop els seus pares van sortir de la cova, el Kakatu, emocionat, va assenyalar les galtes tenyides de vermell del Cromi.

—Fixeu-vos! El Cromi té pintura a la cara, pintura de caçador!

ERA VERITAT!

I es va organitzar un bon sarau.

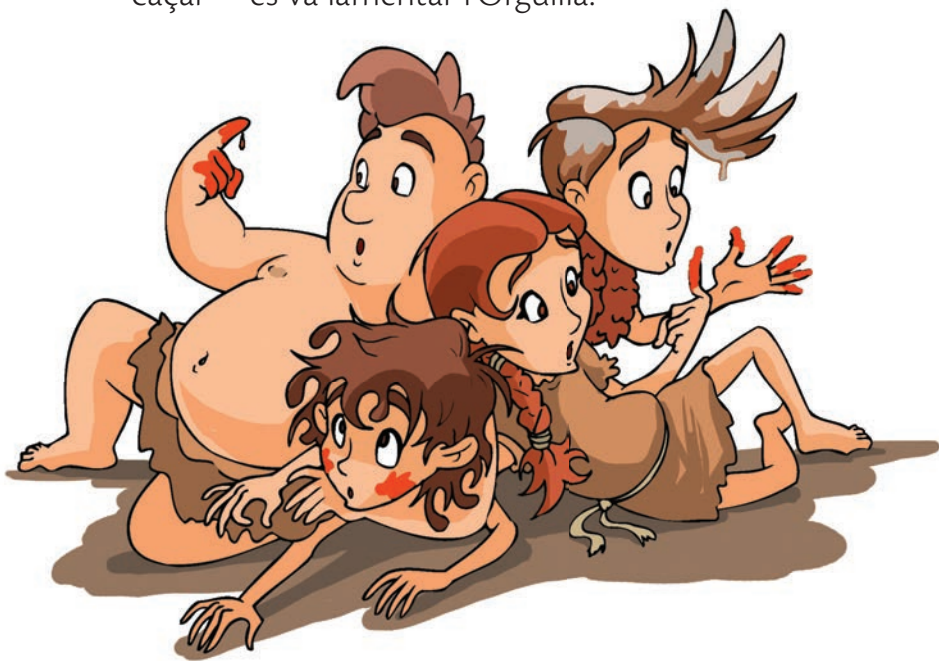
AAAAAAH!....

El Roco i l'Orgúllia es van llançar damunt del Cromi.

Tots volien la pintura del valor, però cap d'ells la va aconseguir. La pintura es va desfer enmig de les mans de tots.

Els cinc amics es van quedar ben moixos.

—I ara què fem? **Sense** pintura no podem anar a caçar —es va lamentar l'Orgúllia.

Oi tant, que no hi podien anar. Si no estaven protegits per la **pintura màgica** del valor els trepitjaria un bisó, els clavaria una queixalada un lleó o els aixafaria un mamut.